

ਬੀਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਐਚ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੈਧ ਮਤੇ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 115, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

(11) ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 14 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਚਐਨ ਸੇਠ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ.

ਬੀਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ।—ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, -
ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 711 ਆਫ 1987

10 ਅਗਸਤ 1987

ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXIII)- ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32— ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ — ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ — ਥੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ — ਦੇਣਦਾਰੀ— ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਵੀਨਤਮ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅੱਪਡੇਟ ਦੋਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ (Para 8) ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰੀ 'ਸੀ' ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬੀਕੇ ਝਿੰਗਨ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਚ.ਐਨ.ਸੇਠ, ਸੀ.ਜੇ

(1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ, 13 ਮਈ, 1983 ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(2) ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਬੀਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਲੱਖ 6 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ: ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ। 21 ਅਗਸਤ 1972 ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਰੁ. ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਮ ਨੂੰ 11,00,875 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ J ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਜ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 5 ਲੱਖ 1974 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 5,50,470 ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ।

ਬੀਜੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਐਚ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੇਲ,—ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਪੁਸ਼ਪ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. ਇਸ ਤੋਂ 1 ਫਰਵਰੀ 1980 ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ 10,24,000 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਆਖਰਕਾਰ, 1 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੁ. 16,25,000.95 ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਗਮ ਵੱਲ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕੰਪਨੀ 1981 ਦੇ FAO ਨੰਬਰ 261 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ 2 ਜੂਨ, 1981 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ 1,83,000.

(3) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ 10,25,020.95: -

- (1) ਕਿ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।
- (2) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 5 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ, 6 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਦੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। . 5,30,417.00 ; ਅਤੇ
- (3) 21 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(4) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ. ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜੋ

ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1 ਫਰਵਰੀ, 1980 ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ 10,24,000 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਈ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। 10,25,020.95 ਉਸਨੇ 21 ਅਗਸਤ, 1972 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਡੀਡ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੌਂਡ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(5) ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

(6) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਪਡੇਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਵਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

(7) ਮੈਸਰਜ਼ ਐਵਰੈਸਟ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1446 ਆਫ਼ 1987 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 34, ਨਿਯਮ 6, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਅਧੀਨ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਰਕੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 34 ਨਿਯਮ 11 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(HN ਸੇਠ, CJ)

ਆਰਡਰ 34, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ

ਬਕਾਇਆ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

(8) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅੱਪਡੇਟ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅੱਪਡੇਟ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸਮਝੌਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ।

(10) ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕਲੌਤੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਚਐਨ ਸੇਠ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਮਐਸ ਲਿਬਰਹਾਨ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1313

5 ਜੂਨ 1987

ਹਰਿਆਣਾ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਾਖਾ) ਹਰਿਆਣਾ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ ਨਿਯਮ, 1974— ਨਿਯਮ 2, 7 ਅਤੇ 8— ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ